

samme Punkter, som han drog frem, vilde jeg ogsaa have gjort opmærksom paa og sat Spørgsmaal ved. Det gælder for det første, om det vil være rigtigt at bibeholde i den Form, hvori den foreligger, Bestemmelsen i § 1, Lit. a., hvorefter Garantikapitalen ikke synes at kunne afdrages af Selskabet, selv om dets Stilling bliver god nok dertil. Bestemmelsen i Litra d. om, at der ikke maa gives større Laan i det enkelte Pant end 250,000 Kr., synes jeg ogsaa, ligesom den ærede sidste Taler, er meget uheldig. Der bygges jo mange Skibe til meget større Værdi end 500,000 Kr., endogsaa til op i Millioner, og jeg har aldrig hørt noget om, at de store Skibe ikke yder forholdsvis lige saa god Sikkerhed som de mindre. En saadan Begrænsning af Laanenes Størrelse kan skade Tilgangen til Foreningen, og jo større Kreditforeningen bliver, des heldigere er den stillet i flere Henseender, des bedre Kurs kan den vente paa sine Obligationer, og des billigere bliver forholdsvis dens Administration. — Jeg synes ogsaa, det kunde være rigtigt, at Litra f. blev affattet saaledes, at Kreditforeningen eventuelt kunde inddele sine Laan i Serier og Medlemmerne af den ældre Serie blive fri for at have solidarisk Ansvar med Medlemmerne af den yngre.

Endnu skal jeg kun gøre en Bemærkning om Litra i., som omhandler Laanenes Amortisationstid og fastsætter, at den i det højeste maa være 25 Aar. Det vilde maa-ske ikke være praktisk at have en forskellig Amortisationstid for Laan i nye og ældre Skibe, men jeg vil dog henstille den Tanke til Overvejelse. Naar et Laan i nye Skibe amortiseres paa 25 Aar, er det vist nærmest en kort Amortisationstid, og jeg er tilbøjelig til at tro, at den uden Skade for Foreningens Sikkerhed kunde være noget længere. Skibe slides jo som Regel ikke op i 25 Aar, naar de holdes ordentlig vedlige; og naar der ikke kan sejles med dem længere, har de jo dog alligevel en Værdi. For Laan i „Plimsollere“ er derimod en Amortisationstid paa 25 Aar rigelig. Men det vil naturligvis Kreditforeningens Direktion nok vide at tage Hensyn til, naar Laanets Størrelse i det enkelte Skib fastsættes. Jeg henstiller dog den Tanke til Overvejelse, om man ikke kunde gøre Amortisationstiden noget afhængig af Skibets Alder, saaledes at Laanet skulde være amortiseret inden en vis Tid fra Skibets Bygning. Det er muligt, at Tanken ikke er praktisk; men med Hensyn til Amortisationen af Laanene er

Laan i Skibe jo i hvert Fald ikke ligesom Laan i faste Ejendomme. Der kan slet ikke være Tale om Sammenligning med Laan i Jordejendomme, hvor Jorden er den væsentligste Del af Værdien, og som jo nok skal beholde i alt Fald den væsentligste Del af sin Værdi, og heller ikke med Laan i almindelige Grundejendomme, hvor Bygningerne som oftest er den væsentligste Del af Værdien, og hvor Bygningerne nok kan forældes, men alligevel ikke forældes saa hurtigt, som Skibe kan slides op.

Med disse Bemærkninger kan jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtigt Fremme.

Sonne: Med ærede Medlemmer, der allerede har udtalt sig om det foreliggende Lovforslag, er jeg enig i, at de fundamentale Forudsætninger maa erkendes at være til Stede for Tilvejebringelsen af en Skibskreditforeningsanstalt som den, Lovforslaget omhandler. Ogsaa jeg mener nemlig, at vor Handelsflaades samlede Tonnage afgiver tilstrækkelig bred Basis for Etableringen af en saadan Kreditforeningsanstalt. — Og hvad dernæst angaar den Laanetrang, der skulde give en Anstalt som denne Vind i Sejlene, forekommer det mig unægtelig, at ogsaa denne Side af Sagen maa skønnes at være i behørig Orden. Af de Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget, fremgaar det jo, at den 1. Januar 1901 omfattede vor Handelsflaade 410,000 Nettotons med en samlet Panteforskrivning af rundt 13 Millioner. Tiaarsdagen derefter var Tonnagen steget fra 410,000 til 530,000 Nettotons, altsaa med 29 pCt., men samtidig var Panteforskrivningen steget fra 13 Mill. Kr. til 55 Mill. Kr., altsaa med 328 pCt. Dette vil atter sige, at den 1. Januar 1901 var Panteforskrivningen pr. Skibsenhed, pr. Nettoton, 31 Kr., men Tiaarsdagen derefter var den steget til 103 Kr., altsaa til mere end det tredobbelte. Unægtelig, her maa skønnes at være behørig Trang til Laan og til Etablering af en saadan Skibskreditforeningsanstalt, der jo synes fra Starten at komme til at virke under gunstige Omstændigheder.

Maa jeg her indskyde den Bemærkning, at min agrariske Standspatriotisme reagerer for de her fremførte Tal, for den stærke Tilvækst i Skibsfartens Gæld under den Form, at jeg har en beroligende Følelse af, at det neppe bliver fra Skibsfartens Side, at man med egentlig Virkning kan hengive sig til den moderne og yndede Sport at korse sig over Tilvæksten i Land-